

บทความวิจัยเรื่อง

ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

นฤตล ปานคง¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิระพงศ์ ภัทธีรี²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เพื่อศึกษาบทบาทนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2.เพื่อวิเคราะห์นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3.เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 4.เพื่อศึกษาแนวทางการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก และเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก จำนวน 10 คน

ผลการศึกษา 1.บทบาทนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน แต่ยังมีข้อจำกัดด้านความครอบคลุมและความต่อเนื่อง โดยเฉพาะในมิติการจัดการต้นทุน การกำหนดราคาผลผลิต และการสนับสนุนเงินทุน เกษตรกรยังเผชิญปัญหาต้นทุนสูง การขาดการติดตามผล และความช่วยเหลือเชิงลึก เช่น การบริหารจัดการสวน และปัจจัยการผลิต ดังนั้น การพัฒนานโยบายที่ครอบคลุม เช่น การกำหนดราคาที่เหมาะสม การสนับสนุนเงินทุน และการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นในการ

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการค้นคว้าอิสระ ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

ส่งเสริมเกษตรกร 2.วิเคราะห์นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรกยังคงมีข้อจำกัด และอุปสรรคหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบายและประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกร ขาดความต่อเนื่องและการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ในระยะยาว เกษตรกรยังคงเผชิญกับการอบรมที่ไม่ทั่วถึง การปลูกแบบดั้งเดิมที่ไม่เหมาะสม ราคาปุ๋ยและปัจจัยการผลิตที่ผันผวน รวมถึงการขาดกลไกตลาดและแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม ขณะที่นโยบายบางอย่างไม่ตอบโจทย์ความต้องการ เช่น การควบคุมราคาผลผลิตหรือการจัดการปัญหาผลผลิตล้นตลาด การขาดการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตผ่านนวัตกรรม เช่น การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ยิ่งเน้นให้เห็นถึงความจำเป็นในการวางแผนและสนับสนุนอย่างครอบคลุม พร้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรเพื่อแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว 3. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก ได้แก่ ความผันผวนของราคาผลผลิต ความไม่เป็นธรรมในกลไกตลาด การกดราคา และปัจจัยการผลิต ด้านต้นทุน เกษตรกรประสบปัญหาราคापุ๋ยและอุปกรณ์สูง ทำให้ต้องหาวิธีลดต้นทุนด้วยการใช้ปุ๋ยหมักหรือรวมกลุ่มผลิตปุ๋ยเอง ด้านสภาพอากาศ ความแห้งแล้งและน้ำท่วมส่งผลให้ผลผลิตลดลงและเพิ่มต้นทุนการจัดการ ด้านโรคและศัตรูพืช เช่น ด่างแรดและโรคคาร์บอนเดอร์มา เกษตรกรต้องใช้สารกำจัดศัตรูพืชและวิธีธรรมชาติ ทั้งนี้ เกษตรกรเรียกร้องให้รัฐสนับสนุนปัจจัยการผลิตในราคาที่เป็นธรรม พร้อมกำหนดราคาผลผลิตอย่างยุติธรรม และส่งเสริมระบบตลาดที่มีความยั่งยืนมากขึ้น 4.แนวทางการปรับตัว พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรกเผชิญปัญหาหลายมิติ ทั้งด้านราคา ต้นทุน สภาพอากาศ และการเข้าถึงเทคโนโลยี โดยมีการปรับตัวผ่านการบริหารจัดการสวนอย่างเป็นระบบ เช่น การลดต้นทุนด้วยปุ๋ยหมัก การจัดทำระบบน้ำ และการบริหารจัดการภายในครัวเรือน เพื่อลดต้นทุนการผลิต และข้อมูลจากหน่วยงานราชการ และอินเทอร์เน็ตช่วยสนับสนุน ในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตได้ เกษตรกรแนะนำให้เลือกพื้นที่ปลูกที่เหมาะสม พัฒนาความรู้ด้านการจัดการสวนและ

การใช้ปุ๋ยที่เหมาะสม พร้อมทั้งรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและเข้าถึงการสนับสนุนจากรัฐ การจัดการที่เป็นระบบและการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสวนปาล์มน้ำมัน

คำสำคัญ : เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน , ปาล์มน้ำมัน , ผลกระทบ , ภาครัฐ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย โดยประเทศไทยมีผลผลิตปาล์มน้ำมันมากเป็นอันดับ 3 ของโลก มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 4.49 ของผลผลิตปาล์มน้ำมันโลก รองจากประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 60.49 และ 21.79 ตามลำดับประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกปาล์มประมาณ 6 ล้านไร่ มีเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มกว่า 4 แสนครัวเรือน ข้อมูลปีพ.ศ. 2566 พบว่า ผลผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศไทยมีจำนวน 18.27 ล้านตัน และสามารถผลิตเป็นน้ำมันปาล์มได้ 3.33 ล้านตัน โดยมีสัดส่วนการใช้น้ำมันปาล์ม แบ่งเป็น การใช้ในประเทศ เพื่อการบริโภคและใช้เป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ร้อยละ 67.56 สำหรับส่งออก ร้อยละ 24.64 ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ อินเดีย (ร้อยละ 86.78) เมียนมา (ร้อยละ 9.24) เกาหลี (ร้อยละ 2.05) และจีน (ร้อยละ 0.70) และเป็นสต็อกในประเทศ ร้อยละ 7.80 ซึ่งการผลิตน้ำมันปาล์มแบบดั้งเดิม มักเผชิญกับปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า มลพิษทางอากาศ และปัญหาทางสังคม ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความเป็นอยู่ของชุมชน

ดังนั้น ผู้ประกอบการและเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ได้ตามมาตรฐานสากล มาตรฐาน Roundtable on Sustainable Palm Oil หรือ RSPO เป็นมาตรฐานการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนที่ปัจจุบันได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติมากที่สุดเกิดขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเติบโต และการใช้ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ผ่านมาตรฐานสากลที่น่าเชื่อถือ สอดรับกับแนวทาง ESG (Environmental, Social, Governance) เน้นความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรร

มาภิบาลโดย RSPO ได้กำหนดหลักการ 8 ข้อ เพื่อเป็นกรอบการผลิตปาล์มที่ยั่งยืน ครอบคลุมตั้งแต่การบริหารจัดการ การปฏิบัติตามกฎหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ได้แก่

1. ความมุ่งมั่นให้เกิดความโปร่งใส
2. การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ
3. ความมุ่งมั่นในการทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินในระยะยาว
4. วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดของผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
5. ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ
6. ความรับผิดชอบต่อพนักงาน บุคคลและชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากผู้ปลูกปาล์ม และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
7. การพัฒนาการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่อย่างมีความรับผิดชอบ
8. ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงกิจกรรมหลักอย่างต่อเนื่อง

การปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถือเป็นแหล่งรายได้สำคัญสำหรับเกษตรกร และเป็นแหล่งการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก ยังคงเผชิญกับ ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตและรายได้ ได้แก่ ราคาผลผลิตที่ไม่แน่นอน การขาดแคลนเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย และปัญหาการจัดการทรัพยากรที่ไม่ยั่งยืน นอกจากนี้เกษตรกรยังเผชิญกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้สารเคมีในการปลูกปาล์ม น้ำมันที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้เกษตรกรในตำบลปากแพรกต้องเผชิญกับความยากลำบากในการผลิต และการตลาด รวมถึงการรับมือกับความผันผวนของราคาผลผลิตในตลาดโลก นอกจากนี้ยังมีปัญหา

การขาดการสนับสนุนจากภาครัฐในการจัดการปัญหาเหล่านี้ ทำให้เกษตรกรต้องรับมือกับปัญหาโดยลำพัง

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อวิเคราะห์นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. เพื่อศึกษาแนวทางการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น

ขอบเขตของงานวิจัย

1.ด้านเนื้อหา

ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษา และรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจและสัมภาษณ์ เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเน้นการเก็บข้อมูลด้านต่างๆ ได้แก่

1. สภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร
2. ต้นทุนการผลิตและรายได้ที่เกิดจากการปลูกปาล์มน้ำมัน
3. การเข้าถึงตลาดและราคาจำหน่ายผลผลิต
4. ปัญหาและอุปสรรคที่เกษตรกรพบในการปลูกปาล์มน้ำมันและการขาย
5. ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับนโยบายหรือการสนับสนุนจากรัฐ

ข้อมูลจะถูกรวบรวมผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับสถานการณ์จริงของพื้นที่

ข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยทำการศึกษาจากเอกสารแหล่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปลูกปาล์มน้ำมันและสถานการณ์ทางการเกษตร ในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น โดยแหล่งข้อมูลประกอบด้วย รายงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปลูกปาล์มน้ำมันระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2567 ข้อมูลจากเอกสารและบทความวิชาการเกี่ยวกับปาล์มน้ำมัน ข้อมูลสถิติจากหน่วยงานรัฐระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2567 ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการสนับสนุนเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันจากภาครัฐระหว่างปี พ.ศ. 2566 – 2567 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน รวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นต้น การใช้ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้เห็นภาพรวมของสถานการณ์และแนวโน้มของการปลูกปาล์มน้ำมันในระดับพื้นที่และประเทศ รวมถึงความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจของชุมชนและประเทศในระยะยาว

2. ด้านประชากร

ตำบลปากแพรก อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประชากรจำนวน 13,218 คน โดยคัดเลือกจากเกษตรกรที่มีประสบการณ์การปลูกปาล์มน้ำมันมากกว่า 8 ปีขึ้นไป และมีพื้นที่ปลูกมากกว่า 10 ไร่ จำนวน 10 คน

3. ด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 ถึงเดือนกันยายน 2567

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงบทบาทนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ทำให้ทราบถึงกระบวนการ ขั้นตอนของนโยบายและการดำเนินงานของภาครัฐ ในการสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันเกษตรกร ในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบล ปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับตัวและการพัฒนาเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การผลิต

ทฤษฎีการผลิต จรินทร์ เทศวานิช (2544 อ้างถึงในจรีวรรณ จันทร์คง, 2561) กล่าวว่า ทฤษฎีการผลิตเป็นการศึกษาทางด้านอุปทานหรือผู้ผลิต โดยศึกษาพฤติกรรมของ ผู้ผลิตในการผลิตสินค้าและบริการออกมาขาย ในระดับราคาต่าง ๆ ว่าผู้ผลิตควรเลือกใช้ ปัจจัยการผลิตแต่ละชนิดอย่างไร จึงจะทำให้เสียต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด หรือการทำให้ ได้ผลผลิตสูงที่สุดภายใต้เงินทุนที่เขา มีอยู่อย่างจำกัด ทฤษฎีการผลิตจะศึกษา ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตที่เรียกว่า Input และจำนวนผลผลิตที่ได้รับ ซึ่งเรียกว่า Output

โดยปัจจัยการผลิตที่สำคัญผู้ผลิตนำมาผ่านกระบวนการผลิตนั้น วันศิริ สุขวิวัฒน์ (2563) ได้ให้ความหมายว่า ปัจจัยการผลิต (Factors of Production) หมายถึง สิ่งต่างๆที่ ผู้ผลิตนำมาผ่านกระบวนการผลิต ขึ้นเป็นสินค้าหรือบริการเพื่อตอบสนองความต้องการ ของผู้บริโภค ในทางเศรษฐศาสตร์ แบ่งปัจจัยการผลิตออกเป็น 4 ชนิด คือ

ที่ดิน (Land) ซึ่งรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภท ได้แก่ ที่ดิน ป่าไม้ น้ำ แร่ธาตุ เป็นต้น ทั้งที่อยู่บนดินและอยู่ใต้ดิน ที่ดินมีลักษณะที่ต่างไปจากปัจจัยการผลิตอื่นๆ คือ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เคลื่อนย้ายไม่ได้ มีปริมาณจำกัด

แรงงาน (Labor) หรือทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจในการผลิตสินค้าหรือบริการ โดยอาศัยทั้งกำลังร่างกายและกำลังความคิด แต่ไม่รวมในด้าน ของความสามารถในการประกอบของแต่ละบุคคล ในทางเศรษฐศาสตร์ การใช้แรงงานจะต้องเป็น การใช้แรงงานที่ได้รับค่าตอบแทนเป็นตัวเงินหรือสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ส่วนแรงงานที่ไม่ได้รับผลตอบแทนจะไม่ถือว่าเป็นแรงงานตามความหมายนี้ แรงงานหรือที่นิยมเรียกกันว่า กำลังแรงงาน (Labor Force) ในอีกความหมายหนึ่งก็คือกลุ่มคนที่อยู่ในวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ซึ่งพร้อม และเต็มใจที่จะทำงานไม่ว่าจะมีงานให้ทำหรือไม่ก็ตาม แบ่งออกเป็น แรงงานที่มีทักษะ (Skilled Labor) ซึ่งเป็นแรงงานที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาเป็นอย่างดี เช่น แพทย์ วิศวกร สถาปนิก เป็นต้น กับแรงงานที่ไม่มีทักษะ (Unskilled Labor) ซึ่งเป็นแรงงานที่ไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาก่อน ส่วนใหญ่เป็นแรงงาน ที่ใช้กำลังกายเป็นหลัก เช่น กรรมกรแบกหาม คนงานรับจ้างทั่วไป เป็นต้น

ทุน (Capital) คือ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมา เพื่อใช้อำนวยความสะดวกในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ หรือทุนคือการสะสมสินค้าในรูปของเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์การผลิตต่างๆ ทุนในทางเศรษฐศาสตร์จะหมายถึง สินค้าประเภททุน ซึ่งจัดเป็นทุนที่แท้จริง (Real Capital) โดยไม่นับรวมเงินทุนซึ่งเป็นทุนที่เป็นตัวเงิน (Money Capital) เข้าไว้ในความหมายดังกล่าว โดยทั่วไปทุนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ทุนถาวร (Fixed Capital) คือ อุปกรณ์การผลิต เครื่องจักร เครื่องมือที่มีความคงทน ถาวร มีอายุการใช้งานยาวนาน เช่น โรงงาน ถนน สะพาน ทางรถไฟ เป็นต้น

2. **ทุนดำเนินงาน (Working Capital)** คือ ทุนประเภทวัตถุดิบต่างๆ ซึ่งมีอายุการใช้งานค่อนข้างสั้น เป็นสิ่งที่ใช้แล้วหมดไป ต้องหาทดแทนใหม่อยู่ตลอดเวลา เช่น น้ำมัน ไม้ ยาง เหล็ก เป็นต้น บางครั้งเรียกทุนประเภทนี้ว่าทุนหมุนเวียน (Circulating Capital)
3. **ทุนสังคม (Social Capital)** เป็นทุนที่ไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการผลิตโดยตรง เป็นตัวช่วยเสริมให้การใช้งบประมาณทั้งสองประเภทข้างต้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สวนสาธารณะ โรงเรียน โรงพยาบาล สนามกีฬา สระว่ายน้ำ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นทุนของประเทศโดยส่วนรวม มีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยอ้อมคือ ช่วยให้ความรู้ การรักษาสุขภาพอนามัย การพัฒนาในเรื่องของคุณภาพชีวิตของบุคคลที่อยู่ในสังคม

สรุป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์การผลิตที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้เป็นกรอบในการศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการตัดสินใจของผู้ผลิตในด้านการใช้จ่ายการผลิตเพื่อให้เกิดผลผลิตสูงสุดภายใต้ข้อจำกัดของต้นทุนและทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการวิเคราะห์จะพิจารณาปัจจัยการผลิตสำคัญทั้ง ที่ดิน แรงงาน ทุน และการบริหารจัดการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตในทุกๆระดับของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อประเมินว่าเกษตรกรเหล่านี้เลือกใช้จ่ายการผลิตอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น

- **การใช้ที่ดิน:** วิเคราะห์ว่าพื้นที่การปลูกปาล์มน้ำมันได้รับการใช้ประโยชน์สูงสุดหรือไม่ มีการบำรุงรักษาดินให้เหมาะสมหรือไม่
- **แรงงาน:** พิจารณาความพร้อมและความสามารถของแรงงานในพื้นที่ ทั้งในด้านทักษะและความรู้เกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน
- **ทุน:** ประเมินการใช้งบประมาณ เช่น เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตร และทุนดำเนินงาน เช่น ปุ๋ย น้ำมัน หรือค่าใช้จ่ายหมุนเวียน

- **การบริหารจัดการ:** วิเคราะห์ว่ามีการใช้ความรู้สมัยใหม่หรือเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนหรือไม่

จากผลการวิจัย พบว่าปัจจัยการผลิตที่เกษตรกรใช้มีผลโดยตรงต่อผลผลิตและต้นทุนการผลิต ตัวอย่างเช่น หากเกษตรกรไม่มีการจัดการดินและน้ำอย่างเหมาะสม อาจทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและผลผลิตลดลง นอกจากนี้ หากแรงงานในพื้นที่ขาดความรู้หรือไม่ได้รับการอบรม การใช้ปัจจัยการผลิตอาจไม่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะเดียวกัน ทุนสังคม เช่น โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น การส่งเสริมเทคโนโลยีและการอบรมเกษตรกร มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มคุณภาพชีวิตและศักยภาพในการผลิตของเกษตรกร

ดังนั้น ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การผลิตช่วยให้เราเข้าใจผลกระทบที่ปัจจัยการผลิตมีต่อกระบวนการผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่ด้าบลาปากแพรกได้ชัดเจนขึ้น และช่วยระบุแนวทางที่เกษตรกรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น การพัฒนาที่ดิน การจัดหาแรงงานที่มีคุณภาพ การสนับสนุนทุนที่เหมาะสม และการเสริมสร้างทุนสังคมให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะ เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2550 อ้างถึงในพระครูปลัดประวิทย์ วรชมุโม และคณะ, 2564) ให้ความหมายนโยบายสาธารณะว่า การนำความรู้ ความคิดที่มีเหตุผลและตั้งใจ เพื่อนำไปแก้ปัญหาเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อการปฏิบัติของ รัฐบาล เป็นการกำหนดแนวทางในอนาคต เน้นเป้าหมาย วัตถุประสงค์ เงื่อนไข ผลลัพธ์ และเป็นความพยายามที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุผลประโยชน์สาธารณะ

นโยบายสาธารณะ ถวัลย์รัฐ วรเทพพุทธิพงษ์ (2541 อ้างถึงในวีระยุทธ พรพจน์ธนา มาศ, 2567, หน้า5) ให้ความหมายนโยบายสาธารณะว่า นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง คือ เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต และเพื่อก่อให้เกิดผลที่พึง

ปรารถนา รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และนโยบายอาจเป็นบวกหรือเป็นลบ หรืออาจเป็นการกระทำ หรือควั่นการกระทำก็ได้

นโยบายสาธารณะ วรเดช จันทรร (2551 อ้างถึงในรัฐศิริรินทร์ ว่างานนท์, 2567, หน้า1) ให้ความหมายนโยบายสาธารณะว่า กิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลจัดทำขึ้น หรือแผนงาน หรือโครงการ หรือแนวทางปฏิบัติที่รัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐได้กำหนดขึ้น เพื่อเจตนาในการแก้ไขปัญหา

นโยบายสาธารณะ เจมส์ อี. แอนเดอร์สัน (James E. Anderson) (1975 อ้างถึงในรัฐศิริรินทร์ ว่างานนท์, 2567, หน้า3) ได้จำแนกให้เห็นลักษณะที่สำคัญของนโยบายสาธารณะ ดังนี้

1. นิยามของนโยบายสาธารณะจะต้องเชื่อมโยงระหว่างนโยบายสาธารณะกับ การกระทำที่บรรลุเป้าหมาย มากกว่าการกำหนดให้เป็นไปตามโอกาสที่จะเป็นไปได้
2. นโยบายสาธารณะประกอบด้วยชุด (Courses) หรือแบบแผน (Patterns) ของการกระทำที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐอย่างต่อเนื่องมากกว่าการแบ่งแยกหรือการใช้ดุลพินิจตัดสินใจเฉพาะกรณี
3. นโยบายสาธารณะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการนโยบาย (Policy Demands) ของประชาชน หรือต่อผู้ที่อ้างถึงสิ่งที่ต้องการกระทำหรือไม่กระทำต่อประเด็นสาธารณะบางประเด็นที่นำเสนอโดยเอกชนอื่นๆ ตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์หรือข้าราชการหน่วยอื่นๆ ต่อข้าราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในแต่ละเรื่องให้เกิดการกระทำตามข้อร้องเรียน
4. นโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่รัฐบาลจะต้องกระทำจริงๆ มิใช่แต่เพียงเรื่องที่ตั้งใจจะกระทำ หรือสิ่งที่รัฐบาลเพียงแต่พูดว่าจะกระทำเท่านั้น
5. นโยบายสาธารณะอาจมีลักษณะทางบวกหรือทางลบก็ได้ (Positive or Negative)

สรุป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะดังกล่าวเน้นถึงบทบาทของรัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐในการกำหนดแผนงาน แนวทาง หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์สาธารณะ แนวคิดเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะสามารถใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์บทบาทของนโยบายรัฐที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรในพื้นที่

ในบริบทของงานวิจัย นโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับหลายประเด็น เช่น

- **การสนับสนุนหรือส่งเสริม:** นโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการผลิตปาล์มน้ำมัน เช่น การให้เงินอุดหนุน ราคาประกันผลผลิต หรือการส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตร มีผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของเกษตรกร
- **การแก้ไขปัญหา:** นโยบายที่ออกมาเพื่อจัดการกับปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูง ราคาผลผลิตที่ผันผวน หรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ และดิน ซึ่งส่งผลต่อผลผลิตและรายได้ของเกษตรกร
- **การป้องกันความเสี่ยงในอนาคต:** นโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาความยั่งยืนของการเกษตร เช่น การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การลดการพึ่งพาปัจจัยการผลิตที่ต้องนำเข้า หรือการพัฒนาทางเลือกให้เกษตรกรสามารถลดความเสี่ยงในอนาคตได้

จากผลการวิจัย พบว่านโยบายสาธารณะของรัฐมีบทบาทสำคัญในการสร้างผลกระทบทั้งทางบวกและลบต่อเกษตรกร ตัวอย่างเช่น หากนโยบายส่งเสริมราคาผลผลิตและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เกษตรกรอาจได้รับประโยชน์อย่างมากในแง่ของผลผลิตและรายได้ แต่ในทางกลับกัน หากนโยบายไม่มีความชัดเจน ไม่สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ เช่น การขาดการสนับสนุนด้านการจัดการน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม หรือการแก้ปัญหาอย่างล่าช้า เกษตรกรอาจได้รับผลกระทบในทางลบ เช่น ผลผลิตลดลง ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น หรือมีความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ

ดังนั้น นโยบายสาธารณะเป็นกลไกสำคัญที่รัฐบาลสามารถใช้เพื่อสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนให้กับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก โดยจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ

การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ วิลเลียม เอ็น ดันน์ (William N. Dunn) (1981 อ้างถึงในวิระยุทธ พรพจน์ธนาศ, 2567, หน้า16) การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ คือ สาขาสังคมศาสตร์ประยุกต์สาขาหนึ่ง ซึ่งใช้วิธีการหลากหลายในการแสวงหาข้อเท็จจริง และเหตุผลเพื่อผลิต และแปลงข่าวสารที่เกี่ยวกับนโยบาย มาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหานโยบายภายใต้สถานการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ จุมพล หนิมพานิช (2549 อ้างถึงในวิระยุทธ พรพจน์ธนาศ, 2567, หน้า16) สรุปการวิเคราะห์นโยบายว่า หมายถึง การประยุกต์หรือนำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในปัญหาของนโยบายสาธารณะ ปัญหาในการเลือกนโยบาย และปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติทั้งในด้านนโยบายภายใน และต่างประเทศ

สรุป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะของวิลเลียม เอ็น. ดันน์ และจุมพล หนิมพานิช ซึ่งให้เห็นถึงกระบวนการที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และข้อเท็จจริงในการประเมินและแก้ไขปัญหา นโยบาย โดยเน้นถึงความสำคัญของการรวบรวม วิเคราะห์ และแปลงข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่เหมาะสม ทั้งในด้านการเลือกนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติภายใต้บริบททางการเมืองที่หลากหลาย

งานวิจัยเรื่องผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดดังกล่าว เพราะเป็นการ

วิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายสาธารณะ เช่น นโยบายส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน นโยบายการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต และนโยบายพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกร เพื่อตรวจสอบว่านโยบายเหล่านี้ตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ในแง่ของการวิเคราะห์นโยบาย งานวิจัยสามารถใช้กรอบความรู้นี้ในการ

- ประเมินผลกระทบของนโยบายปัจจุบัน เช่น การกำหนดราคา การอุดหนุนปัจจัยการผลิต และการส่งเสริมตลาดว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่
- วิเคราะห์ช่องว่างหรือปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น การกระจายทรัพยากรที่ไม่ทั่วถึง หรือการสื่อสารนโยบายที่ไม่เพียงพอ
- เสนอแนะนโยบายหรือแนวทางปรับปรุง โดยใช้ข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์และข้อเท็จจริง เพื่อให้การสนับสนุนของรัฐสามารถแก้ปัญหาเกษตรกรได้ตรงจุด

ในมิติของการสนับสนุนของรัฐ งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่านโยบายที่ออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร เช่น การส่งเสริมราคาปาล์มน้ำมัน หรือการสนับสนุนการปรับตัวของเกษตรกรในสถานการณ์ราคาผลผลิตที่ผันผวน จะต้องพิจารณาอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะในด้านการปฏิบัติที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และความต้องการจริงของเกษตรกร

ดังนั้น แนวคิดการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะจึงเป็นกรอบสำคัญในการทำความเข้าใจผลกระทบของนโยบายที่มีต่อเกษตรกร และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายให้สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร

การส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร (2556 อ้างถึงในคณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2560) ได้ให้ความหมายว่า การส่งเสริมการเกษตร

หมายถึง กระบวนการให้การศึกษาในระบบ เพื่อบริการความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ เกี่ยวกับการเกษตร รวมทั้งการบริการแก่บุคคลเป้าหมายที่เป็นเกษตรกร ครอบครัว ชุมชน และกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ให้เรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้เกษตรกรช่วยเหลือตนเองได้ พัฒนาการผลิต และความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การส่งเสริมการเกษตร ดิเรก ฤกษ์ห่วย (2527 อ้างถึงในคณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2560) ได้ให้ความหมายว่า การส่งเสริมการเกษตร เป็น กระบวนการถ่ายทอดวิชาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และการบริการอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการผลิตทางการเกษตร โดยอาศัยการให้การศึกษาแบบนอกโรงเรียนแก่เกษตรกร และครอบครัวเกษตรกร และบุคคลอื่นที่สนใจ โดยวิธีการฝึกปฏิบัติจริง และเน้นถึงการให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เกษตรกรสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ในการปรับปรุงพัฒนา ประสิทธิภาพในการผลิตและความเป็นอยู่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม

การส่งเสริมการเกษตร รัสเซล โจฮา (Russell John) (1981 อ้างถึงในคณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2560) ได้ให้ความหมายว่า การส่งเสริมการเกษตร หมายถึง กระบวนการจัดหาความรู้ และทักษะที่จำเป็นเพิ่มเติมให้แก่เกษตรกร เพื่อนำไปปรับปรุงผลผลิต และเพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพ และต้องใช้วิธีการสื่อสารแบบ 2 ทาง (Two –Way Communication)

สรุป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตรเน้นบทบาทของการถ่ายทอด ความรู้ ทักษะ และการให้บริการด้านการเกษตรที่ครอบคลุม ไม่เพียงแต่สนับสนุนการพัฒนาทางเทคนิคการผลิต แต่ยังมุ่งสร้างศักยภาพให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน แนวคิดนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุ

ราษฎรธานี ในหลายแง่มุม ทั้งการสนับสนุนการผลิต การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการปรับตัวต่อปัญหาที่เกษตรกรเผชิญ

งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการเกษตรมีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันและการจัดการปัญหา เช่น

- **การเพิ่มพูนความรู้และทักษะ:** การส่งเสริมการเกษตรผ่านการฝึกอบรม การถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ เช่น เทคนิคการจัดการดิน น้ำ และการใช้ปุ๋ย ส่งผลให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนได้
- **การสร้างความร่วมมือในชุมชน:** การส่งเสริมผ่านกลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์เกษตร ทำให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงทรัพยากร เช่น เมล็ดพันธุ์คุณภาพ การตลาด หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพและลดความเสี่ยง
- **การสนับสนุนการปรับตัว:** ในแง่ของการปรับตัวต่อปัญหา เช่น ราคาผลผลิตที่ผันผวน หรือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การส่งเสริมการเกษตรช่วยให้เกษตรกรเข้าใจและปรับตัวโดยใช้วิธีการเกษตรที่ยั่งยืน เช่น การทำเกษตรผสมผสาน หรือการลดการพึ่งพาปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูง

จากผลการวิจัย พบว่าเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการเกษตรอย่างต่อเนื่องมีความสามารถในการปรับตัวและจัดการปัญหาได้ดีกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้รับการสนับสนุน เช่น การปรับปรุงวิธีการปลูกที่ช่วยเพิ่มผลผลิต หรือการจัดการผลผลิตส่วนเกินเพื่อลดความสูญเสีย การใช้แนวทางสื่อสารแบบ 2 ทาง (Two-Way Communication) ที่เกษตรกรสามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการกลับไปยังเจ้าหน้าที่ ยังช่วยให้การสนับสนุนเป็นไปอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้น การส่งเสริมการเกษตรไม่เพียงช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรกมีความสามารถในการผลิตและรายได้ที่เพิ่มขึ้น แต่ยังช่วยสร้างศักยภาพในการปรับตัวต่อปัญหาในระยะยาว ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความยั่งยืนในอาชีพได้อย่างแท้จริง

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

การปรับตัว โคลแมนและแฮมเมน (Coleman and Hammen) (1981 อ้างถึงใน เมย์นีย์ กนกเหมพันธ์, 2547) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง ผลของความพยายามของบุคคล ที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าจะปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้าน บุคลิกภาพ ความต้องการ หรือด้านอารมณ์ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนกระทั่ง บุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวได้ บุคคลนั้นก็ จะอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข

การปรับตัว ราตรี พงษ์สุวรรณ (2540 อ้างถึงในเมย์นีย์ กนกเหมพันธ์, 2547) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า เป็นความพยายามที่บุคคลปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะปัญหาด้านส่วนตัว สังคม และสิ่งแวดล้อม จนเป็นสภาพการณ์ที่ตนเองสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

สรุป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัวเน้นถึงกระบวนการที่บุคคลพยายามปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในแง่ของปัญหาด้านบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แนวคิดนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิจัยเรื่อง ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันใน ตำบลปากแพรก อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการอธิบายวิธีการที่เกษตรกรพยายามตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่พวกเขาเผชิญ

ในบริบทของงานวิจัย การปรับตัวของเกษตรกรสะท้อนถึงความพยายามในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ เช่น

- **ปัญหาเศรษฐกิจ:** ราคาผลผลิตที่ผันผวนส่งผลให้เกษตรกรต้องปรับวิธีการบริหารจัดการ เช่น ลดต้นทุนการผลิต ปรับปรุงการจัดเก็บผลผลิต หรือหาทางเลือกเสริมรายได้จากกิจกรรมอื่น
- **ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม:** การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือความไม่แน่นอนของน้ำฝน ทำให้เกษตรกรต้องปรับระบบการปลูก เช่น ใช้พืชหมุนเวียนที่เหมาะสมกับพื้นที่ หรือเลือกเทคโนโลยีช่วยบริหารจัดการน้ำ
- **ปัญหาดังคมและนโยบาย:** ความล่าช้าหรือความไม่แน่นอนของนโยบายรัฐทำให้เกษตรกรต้องปรับตัวโดยพึ่งพาเครือข่ายภายในชุมชน เช่น การเข้าร่วมสหกรณ์ หรือกลุ่มเกษตรกรเพื่อช่วยเหลือกัน ในด้านการผลิตและการตลาด

จากผลการวิจัย พบว่าเกษตรกรที่สามารถปรับตัวได้ดีมีแนวโน้มที่จะเผชิญปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง หรือการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ความสำเร็จของการปรับตัวนี้ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยสนับสนุน เช่น การส่งเสริมการเกษตร การฝึกอบรม หรือการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐและเอกชน ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการปัญหา

ดังนั้น ในแง่ของการปรับตัวต่อปัญหา แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรกจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การสนับสนุนจากภายนอก เช่น นโยบายรัฐและการส่งเสริมการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยเพิ่มโอกาสให้เกษตรกรปรับตัวได้สำเร็จและดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

6. ลักษณะพฤกษศาสตร์ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน (*Elaeis Guineensis*) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ซึ่งปลูกเพื่อสกัดน้ำมันจากผลปาล์ม มีต้นกำเนิดในแอฟริกาตะวันตก แต่ในปัจจุบันนิยมปลูกในเขตร้อนชื้น

โดยเฉพาะในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เป็นต้น

กรมวิชาการเกษตร, สุรจิตติ ศรีกุล (2547) ได้อธิบายลักษณะพฤกษศาสตร์ปาล์ม น้ำมันไว้ ดังนี้

1. ราก

ปาล์มน้ำมันมีระบบรากฝอยรากอ่อนจะงอกออกจากเมล็ดเป็นอันดับแรกเมื่อต้นกล้าอายุได้ ประมาณ 2 - 4 เดือนรากอ่อนจะหยุดเจริญเติบโต และหายไประบบรากจริงจะงอกจากส่วนฐานของ ลำต้นต้นปาล์มที่เจริญเติบโตเต็มที่นั้นประกอบด้วยรากแรกที่ยังลึกลงผิวดินช่วยยึดลำต้นบ้างเล็กน้อย และมีราก 2 , 3 และ 4 ที่แตกแขนงออกมาตามลำดับทอดไปตามแนวนอน จะเป็นระบบรากสานกันอย่างหนาแน่นอยู่บริเวณผิวดิน ระดับลึก 30 - 50 เซนติเมตร

2. ลำต้น

ปาล์มน้ำมันมีลำต้นตั้งตรง มียอดเดี่ยวรูปกรวย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 - 12 เซนติเมตร สูง 2.5 - 4 เซนติเมตร ประกอบด้วยใบอ่อน และเนื้อเยื่อเจริญ ต้นปาล์ม น้ำมันในระยะ 3 ปีแรกจะเจริญเติบโตทางด้านกว้าง หลังจากนั้นลำต้นจะยึดขึ้นปล้องฐานโคนใบ และข้อจะปรากฏให้เห็นก็ต่อเมื่อปาล์มน้ำมันอายุมากแล้ว ทางใบจะติดอยู่กับลำต้นอย่างน้อย 12 ปี หรือมากกว่านั้นแล้วเริ่มหลุดจากใบล่างขึ้นไปทางใบบนลำต้น มีการจัดเรียงตัวเวียนตามแกนลำต้นรอบละ 8 ทางใบ 2 ทิศทางคือ เวียนซ้าย และเวียนขวา เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นประมาณ 20 - 75 เซนติเมตร โดยทั่วไปลำต้นมีความสูงเพิ่มขึ้นประมาณ 35 - 60 เซนติเมตร ต่อปีขึ้นกับสภาพแวดล้อม และพันธุกรรม ปาล์มน้ำมันมีความสูงได้มากกว่า 30 เมตร และมีอายุยืนนานมากกว่า 100 ปี แต่การปลูกปาล์มน้ำมันเป็นการค้าไม่ควรมีความสูงเกิน 15 - 18 เมตร หรืออายุประมาณ 25 ปี

3. ใบ

ใบของปาล์มน้ำมันเป็นใบประกอบรูปขนนก (Pinnate) แต่ละใบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วน แขนกลางที่มีใบย่อยอยู่ 2 ข้าง และส่วนก้านทางใบ ซึ่งมีขนาดสั้นกว่าส่วนแรก และมีหนามสั้นๆ อยู่ 2 ข้าง แต่ละทางมีใบย่อย 100-160 คู่ แต่ละใบย่อยยาว 10 - 120 เซนติเมตร กว้าง 4 - 6 เซนติเมตร

4. ดอก

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชผสมข้าม มีดอกเพศเมีย และดอกเพศผู้แยกช่อดอกภายในต้นเดียวกัน (Monoecious) ที่ตำแหน่งของทางใบมีตาดอก 1 ตา อาจจะพัฒนาเป็นช่อดอกเพศผู้ หรือเพศเมียบางครั้งจะพบว่ามีช่อดอกกระเทย ซึ่งมีทั้งดอกเพศผู้ และเพศเมียอยู่รวมกัน (Hermaphrodite) การบานของดอกปาล์มน้ำมันแต่ละดอกไม่พร้อมกัน การพัฒนาจากระยะตาดอกจนถึงดอกบานพร้อมที่จะรับการผสม (Anthesis) ใช้เวลาประมาณ 33 - 34 เดือน การเปลี่ยนเพศของดอก(Sexdifferentiation) จะเกิดขึ้นในช่วง 20 เดือน ก่อนดอกบานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ช่อดอกจะพัฒนาเป็นช่อดอกเพศเมียเป็นส่วนใหญ่ การผสมเกสรมีลม และแมลงเป็นพาหะโดยเฉพาะด้วงวงปาล์มน้ำมัน (Elaeid Obiuskamerunicus) เป็นแมลงที่ช่วงผสมเกสรที่สำคัญหลังจากการผสมเกสร 5 - 6 เดือน ช่อดอกตัวเมียจะพัฒนาไปเป็นทะลายที่สุกแก่เต็มที่ สามารถเก็บเกี่ยวได้

ดอกตัวเมียมีกาบหุ้ม (Bract) เจริญเป็นหนามยาว 1 อัน กาบรอง (Bractiole) 2 แผ่น และมีกลีบดอก (Perianth) 2 ชั้นๆ และ 3 กลีบห่อหุ้มรังไข่ 3 พู ใว้ยอดเกสรตัวเมียมี 3 แฉก เมื่อดอกบานแฉกนี้จะโค้งเปิดออก วันแรกกลีบดอกเป็นสีขาว ตรงกลางมีต่อมผลิตของเหลวเหนียว วันต่อมาเปลี่ยนเป็นสีชมพู วันที่ 2 - 3 ของการบานของดอกจะเป็นระยะที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการผสมพันธุ์ปาล์มน้ำมัน วันที่สามเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน และวันที่สี่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล หลังจากผสมเกสรแล้ว ยอดเกสรตัวเมียจะเปลี่ยนเป็นสีดำ และแข็งปาล์มน้ำมันที่โตเต็มที่แล้วช่อดอกตัวเมียมีช่อดอกย่อยประมาณ 110 ช่อ และมีดอกตัวเมียประมาณ 4,000 ดอก

ดอกตัวผู้ที่เจริญเต็มที่ก่อนที่จะบานมีขนาดกว้าง 1.5-2 มิลลิเมตร ยาว 3-4 มิลลิเมตร ถูกห่อหุ้มด้วยกาบหุ้มรูปสามเหลี่ยม 1 แผ่น มีกลีบดอก 2 ชั้นๆ และ 3 กลีบมี เกสรตัวผู้ 6 อัน รวมกันอยู่เป็นท่อตรงกลางดอก อับเกสรตัวผู้มี 2 พู ละอองเกสรจะหลุด จากช่อดอกทั้งหมดภายในเวลา 3 วัน ถ้าอากาศชื้นจะใช้เวลามากขึ้น ละอองเกสรจะมี ชีวิตอยู่ได้ 7 วัน แต่หลังจากวันที่ 4 ความมีชีวิตจะต่ำลง เมื่อดอกเจริญเต็มที่ ช่อดอกย่อย ตัวผู้มีขนาดยาว 10 - 20 เซนติเมตร หนา 0.8 - 1.5 เซนติเมตร มีลักษณะคล้ายนิ้วมือ ต้น ปาล์มน้ำมันที่โตเต็มที่ ช่อดอกตัวผู้ 1 ดอก ให้ ละอองเกสรมีน้ำหนักประมาณ 30.50 กรัม

5. ทะลาย

ทะลายปาล์มน้ำมันประกอบด้วยก้านทะลาย ช่อทะลายย่อย และผล ในแต่ละ ทะลายมีปริมาณผล 45 - 70 เปอร์เซ็นต์ ทะลายปาล์มน้ำมันเมื่อสุกแก่เต็มที่ที่มีน้ำหนัก ประมาณ 1 - 60 กิโลกรัม แปรไปตามอายุของปาล์มน้ำมัน และปัจจัยสิ่งแวดล้อมแบบการ ปลูกเป็นการค้า ต้องการทะลายที่มีน้ำหนัก 10 - 25 กิโลกรัม จำนวนทะลายต่อต้นก็มีความแตกต่างเช่นกัน โดยมีสหสัมพันธ์ทางลบกับน้ำหนักทะลาย

6. ผล

ผลปาล์มน้ำมันไม่มีก้านผล (Sessiledrup) รูปร่างมีหลายแบบ ตั้งแต่รูปรียาวแหลม จนถึงรูปไข่ หรือรูปยาวรี ความยาวผลอยู่ระหว่าง 2 - 5 เซนติเมตร น้ำหนักผลมีตั้งแต่ 3 กรัม จนถึงประมาณ 30 กรัม ประกอบด้วยผิวเปลือกนอก (Exocarp) ชั้นเปลือกนอก (Mesocarp) เป็นเนื้อเยื่อเส้นใยสีส้มแดง เมื่อสุก และมีน้ำมันอยู่ในชั้นนี้ ปาล์มน้ำมันที่ ปลูกเป็นการค้าโดยทั่วไป พบว่ามีสีผลที่ผิวเปลือกนอก 3 ลักษณะคือ เมื่อผลดิบเป็นสีเขียวจะเปลี่ยนเป็นสีส้มเมื่อสุก (Lightreddish - Range) เรียกลักษณะนี้ว่า Virescens โดยทั่วไปพบน้อยกว่าแบบที่ 2 เรียกว่า Nigrescens ผลดิบมีสีดำปลาย ผลมีสีงาช้างจะ เปลี่ยนเป็นสีแดง เมื่อสุกแล้ว (Deep Reddish - Orange) แบบที่ 3 เรียกว่า Albes Cens มีสี ผิวเปลือกเมื่อสุกเป็นสีเหลืองซีด โดยทั่วไปพบน้อยมาก

7. เมล็ด

เมล็ดของปาล์มน้ำมันมีลักษณะแข็ง ประกอบด้วยกะลา (Endocarp) และเนื้อในซึ่งเจริญมาจากไข่ 1 – 3 อัน บางครั้งพบ 4 อัน ขนาดของเมล็ดขึ้นอยู่กับความหนาของกะลา และขนาดของเนื้อในบนกะลาจะมีช่องสำหรับงอก (Germ pore) 3 ช่องในระลานั้นประกอบด้วยอาหารต้นอ่อน (Endosperm) หรือเนื้อในสีขาวอมเทา ซึ่งมีน้ำมันสะสมอยู่ และมีเยื่อ (Testa) สีน้ำตาลแก่หุ้มอยู่ โดยมีเส้นใยรองรับระหว่างเยื่อหุ้มกับกะลาอีกชั้นหนึ่งภายในเนื้อใน ตรงกันข้ามกับช่องสำหรับงอกมีต้นอ่อนฝังตัวอยู่ มีลักษณะตรงยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร

โดยปกติเมล็ดปาล์มน้ำมันมีการพักตัวซึ่งสามารถทำลายการพักตัวโดยการอบด้วยความร้อน เมล็ดจะงอกเมื่อได้รับการกระตุ้นโดยอุณหภูมิ และความชื้นที่เหมาะสม ขบวนการงอกจะเกิดในระยะเวลา 3 - 4 วัน แต่ละเมล็ดจะใช้เวลาในการงอกแตกต่างกัน ต้นอ่อนในเมล็ดเริ่มมีการเจริญเติบโตนั้น ยอดของใบเลี้ยงจะขยายใหญ่ขึ้นมีสีเขียว เรียกว่า จาว (Haustorium) และยังคงฝังตัวอยู่ในเนื้อใน ทำหน้าที่ดูดอาหารมาเลี้ยงต้นอ่อน จาวจะผลิตเอนไซม์ออกมาย่อยอาหารต้นอ่อนให้เป็นของเหลวไปเลี้ยงต้นอ่อนเป็นเวลาประมาณ 3 เดือน จนกระทั่งต้นอ่อนสามารถสังเคราะห์แสงเองได้

สรุป

ลักษณะพฤกษศาสตร์ของปาล์มน้ำมัน เป็นกรอบความรู้สำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากช่วยให้เข้าใจถึงลักษณะเฉพาะของพืชที่มีผลโดยตรงต่อกระบวนการผลิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะเฉพาะของระบบราก ลำต้น ใบ ดอก ทะลาย ผล และเมล็ดของปาล์มน้ำมัน กำหนดวิธีการปลูก การจัดการพื้นที่ การดูแลรักษา และการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิต คุณภาพ และรายได้ของเกษตรกร

7. ข้อมูลทั่วไปของตำบลปากแพรก

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีที่ทำการตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ 16 ตำบลปากแพรก บนถนนสายสุราษฎร์ธานี - นครศรีธรรมราช ห่างจากที่ว่าการอำเภอคอนลัดคอนประมาณ 25 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 160.58 ตารางกิโลเมตร หรือ 100,362.510 ไร่ มีจำนวนหมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน และเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกเต็มทั้งหมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 13,218 คน แยกเป็นชาย 6,620 คน หญิง 6,598 คน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 4,763 ครัวเรือน ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก มีลักษณะเป็นที่ลาดเชิงเขาสู่พื้นที่ราบลุ่ม มีป่าอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าวัดประดู่-ไชยคราม ป่าต้นน้ำตกวิภาวดี น้ำตกกลางทอง เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ 60% เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร 35% และมีพื้นที่ส่วนอื่น 5% และมีอาณาเขตทิศเหนือ จดเขต อบต. คอนลัดทิสใต้ จดเขต อบต.สี่ขีด อ.ลิตล จ.นครศรีธรรมราช และอบต.ท่าอุแท อ.กาญจนดิษฐ์ ทิศตะวันออก จดเขต อบต.ควนทอง อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ทิศตะวันตก จดเขต อบต. ไชยคราม อ.คอนลัด

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนลัด จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลจากบทความวิชาการที่เกี่ยวกับปาล์มน้ำมัน ข้อมูลสถิติปาล์มน้ำมัน รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ คุชฎินิพนธ์ รายงานของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น รายงานของกรมส่งเสริมการเกษตร รายงานของกรมวิชาการเกษตร เป็นต้น และนโยบายของรัฐที่สนับสนุนเกษตรกรที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

2. การวิจัยสนาม (Field Research) โดยผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ด้วยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In – Depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview)

2. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร (Population) คือ เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรง
2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรง อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยนำดำเนินการสัมภาษณ์จากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจงจากเกษตรกรที่มีประสบการณ์การปลูกปาล์มน้ำมันมากกว่า 8 ปีขึ้นไป และมีพื้นที่ปลูกมากกว่า 10 ไร่

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยกรณีศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In – Depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) สัมภาษณ์ที่มีคำถามเป็นกรอบแต่ผู้สัมภาษณ์สามารถถามเพิ่มได้ในประเด็นที่ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลสามารถจำแนกได้ตามขั้นตอน 2 ลักษณะ โดยเริ่มจากการวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ประมวลผล

1. การศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารแหล่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปลูกปาล์มน้ำมัน และสถานการณ์ทางการเกษตรในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น โดยแหล่งข้อมูลประกอบด้วย หนังสือ บทความ วิชาการ เอกสารประกอบการเรียน รายงานของหน่วยงานรัฐ นโยบายของรัฐ แนวคิด และทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลโดยใช้แบบ สัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In – Depth Interview) หรือการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) จากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะถามคำถามแบบเปิด เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่องผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ จากเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก จำนวน 10 คน พบว่า การศึกษา บทบาทนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูก ปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์นโยบาย และการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ใน ตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และแนวทาง การปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี ต่อปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น มีดังนี้ 1) บทบาทนโยบายและการ สนับสนุนจากภาครัฐต่อเกษตรกร 2) วิเคราะห์นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐ 3) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน 4) แนวทางการปรับตัวของ เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน

บทบาทนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐต่อเกษตรกร พบว่า นโยบาย และ การสนับสนุนจากภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยเฉพาะในด้านการเพิ่มพูนความรู้และยกระดับคุณภาพผลผลิตผ่านการพัฒนาองค์ ความรู้และมาตรฐานการผลิต เช่น มาตรฐาน RSPO (Roundtable on Sustainable Palm Oil) อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนดังกล่าวยังมีข้อจำกัดในด้านความครอบคลุม และความ ต่อเนื่อง โดยเฉพาะในมิติการจัดการเชิงโครงสร้าง เช่น ต้นทุนการผลิต การกำหนดราคา ผลผลิต และการสนับสนุนด้านเงินทุน เกษตรกรในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี สะท้อนว่า แม้จะมีมาตรการบางอย่างที่มุ่งเสริมสร้างศักยภาพ เช่น

การสนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง หรือการจัดตั้งกลุ่มป่าล้มแปลงใหญ่ แต่ผลลัพธ์ยังไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาในระยะยาวที่พวกเขาเผชิญอยู่ เช่น ต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าราคาผลผลิต การขาดการสนับสนุนด้านเงินทุนอย่างทั่วถึง และการขาดการติดตามผลจากโครงการต่างๆ ความช่วยเหลือยังเน้นที่การให้ข้อมูลเชิงนโยบายหรือการจัดอบรมเบื้องต้นมากกว่าการแก้ไขปัญหาเชิงลึก เช่น การอบรมด้านการบริหารจัดการสวนป่าล้มที่ไม่ครอบคลุมเกษตรกร เทคนิคการเพิ่มผลผลิต การรับรองพันธุ์ป่าล้มที่มีคุณภาพ หรือการช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิตอย่างปุ๋ยเคมี และแรงงาน นอกจากนี้ ปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น การกำหนดราคาผลผลิตที่ไม่สอดคล้องกับต้นทุนยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลให้เกษตรกรประสบปัญหาความยากลำบากในการดำเนินอาชีพในระยะยาว ดังนั้น การพัฒนานโยบายที่มีความครอบคลุมและตอบโจทย์ปัญหาเชิงลึก เช่น การกำหนดราคาที่เหมาะสม การสนับสนุนเงินทุนที่เข้าถึงง่าย และการส่งเสริมด้านการตลาดจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ รัฐควรมีบทบาทในการสร้างระบบการติดตามผลและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชน เพื่อให้การสนับสนุนมีความยั่งยืนและเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรในระยะยาว

การวิเคราะห์นโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า นโยบาย และการสนับสนุนจากภาครัฐในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกป่าล้มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีข้อจำกัด และอุปสรรคหลายประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย และประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกร แม้ว่าภาครัฐจะพยายามจัดให้มีการอบรม และถ่ายทอดความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการแข่งขันในตลาด แต่ยังคงพบว่าการอบรมเหล่านั้นไม่ได้ขยายขอบเขตให้ทั่วถึงเพียงพอ เกษตรกรบางส่วนยังคงใช้วิธีการปลูกแบบดั้งเดิมที่ไม่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ผลผลิต และรายได้ของเกษตรกรไม่เพิ่มขึ้นเท่าที่ควร นอกจากนี้ นโยบายทั้งในอดีต และปัจจุบันยังขาดความต่อเนื่อง และการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ระยะยาว โดยการเปลี่ยนแปลงนโยบายตามรัฐบาลต่างๆ และการขาดกลไกติดตามผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาเป็นเพียงการแก้ไขที่ปลายเหตุ เช่น การควบคุมราคาผลผลิตที่ไม่สอดคล้องกับต้นทุนการผลิต หรือการจัดการ

ปัญหาช่วงที่ผลผลิตล้นตลาด ซึ่งยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ ปัญหาที่ซับซ้อนยิ่งกว่านั้นคือความผันผวนของราคาปุ๋ยเคมี และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของเกษตรกร ในขณะที่ภาครัฐไม่ได้กำกับดูแลหรือสร้างกลไกตลาดที่เป็นธรรมเพียงพอ สิ่งที่เห็นได้ชัดอีกประการหนึ่งคือการขาดการรับฟังความคิดเห็นของเกษตรกรในกระบวนการออกนโยบาย ทำให้เห็นนโยบายบางอย่างไม่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริง เช่น ปัญหาราคาปุ๋ยที่สูง การขาดแหล่งเงินทุนที่ชัดเจน หรือการขาดการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้วยนวัตกรรม การแปรรูปปาล์มน้ำมันเพื่อผลิตไบโอดีเซล และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ถือเป็นหนึ่งในแนวทางที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้เสริมและลดการพึ่งพิงตลาดแบบดั้งเดิม แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการ สถานการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมมากขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในกระบวนการพัฒนานโยบายอย่างแท้จริง เพื่อให้สามารถตอบโจทย์ปัญหาเชิงโครงสร้าง และสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยปัจจัยด้านราคา ต้นทุน สภาพอากาศ และโรคหรือศัตรูพืช ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความยั่งยืนของการปลูกปาล์มน้ำมันอย่างชัดเจน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านราคาปาล์มน้ำมันพบว่า ความผันผวนของราคาผลผลิต และความไม่เป็นธรรมในกลไกตลาด เช่น การกำหนดราคาโดยโรงงานหรือกลุ่มผู้ซื้อที่ไม่สอดคล้องกับต้นทุนของเกษตรกร ทำให้เกษตรกรบางรายต้องปรับตัวด้วยการดูแลสวนปาล์มอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การลดต้นทุนและเพิ่มคุณภาพของผลผลิต อย่างไรก็ตาม ปัญหาการกดราคา และการนำเข้าปาล์มน้ำมันจากต่างประเทศยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อราคาตกต่ำ เกษตรกรจึงเรียกร้องให้รัฐกำหนดราคาที่เป็นธรรม และสร้างระบบตลาดที่มีการแข่งขันเสรีและยุติธรรม

ด้านต้นทุนพบว่า ราคาปุ๋ยเคมีและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดูแลสวนมีราคาสูงมาก ส่งผลให้เกษตรกรหลายรายต้องหาวิธีลดต้นทุน เช่น การใช้ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยชีวภาพ การใช้ทรัพยากรภายในสวน เช่น ใบปาล์มเพื่อคลุมดิน หรือการรวมกลุ่มกันผลิตปุ๋ยในชุมชน เพื่อช่วยลดต้นทุน ในขณะเดียวกัน เกษตรกรยังมองว่ารัฐควรมีการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยและวัสดุทางการเกษตรในราคาที่ เป็นธรรมเพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย

ด้านสภาพอากาศพบว่า ความแห้งแล้ง และการขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตปาล์มน้ำมัน โดยเฉพาะในช่วงแล้งยาวที่ทำให้ดินปาล์มขาดความชุ่มชื้น ส่งผลให้ผลผลิตลดลงและคุณภาพของผลผลิตต่ำ เกษตรกรบางรายได้ใช้วิธีด้วยการขุดสระน้ำหรือเดินระบบน้ำเพื่อเพิ่มความชื้นในสวน แต่ก็มีต้นทุนที่สูงในการดำเนินการ ในขณะที่น้ำท่วมในบางพื้นที่กลับสร้างความเสียหายต่อปาล์มน้ำมันเล็ก อายุ 1 – 3 ปี และทำให้ต้องเพิ่มการใช้ปุ๋ย และสารบำรุงดินมากขึ้น

ด้านโรคและศัตรูพืช เช่น ดั้วแรด และโรคการ์โนเดอร์มา ซึ่งทำลายต้นปาล์ม น้ำมัน และลดผลผลิตลง เกษตรกรได้แก้ปัญหาโดยการใช้สารกำจัดศัตรูพืช การใช้ยาดูดซึมหรือยาเผาไหม้พ่นที่โคนต้นให้รอบเพื่อกำจัดโรค และการใช้วิธีธรรมชาติเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนจากหน่วยงานท้องถิ่นในด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค และการจัดการดิน

แนวทางการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน พบว่า การหลีกเลี่ยงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม น้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเน้นที่การปรับตัวต่อปัญหา การใช้เทคโนโลยี และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการทำสวนปาล์มน้ำมัน เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลระบุว่า การปรับตัวต่อปัญหาขึ้นอยู่กับบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เช่น การดูแลปาล์มน้ำมันตั้งแต่แรก ลำต้น และผลผลิต รวมถึงการจัดการศัตรูพืช และการวิเคราะห์ดินและใบเพื่อเพิ่มผลผลิต บางรายใช้วิธีลดต้นทุนโดยการทำปุ๋ยหมัก ใช้ปุ๋ยคอก หรือหันไปทำเกษตรผสมผสาน เช่น ปลูกยางพารา เลี้ยงสัตว์ หรือปลูกไม้ผล

เพื่อลดความเสี่ยง ในด้านการรับมือกับสภาพอากาศ เกษตรกรปรับตัวด้วยการจัดหา แหล่งน้ำสำรอง ขุดสระน้ำ หรือเดินระบบน้ำในช่วงฤดูแล้ง และปลูกปาล์มน้ำมันใน พื้นที่สูงซึ่งไม่เหมาะสม นอกจากนี้ ในด้านเทคโนโลยี และข้อมูลใหม่ๆ เกษตรกรยอมรับ ว่าเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น การใช้โดรนพ่นยาหรือการ ติดตั้งโซลาร์เซลล์เพื่อลดต้นทุนด้านพลังงาน แม้ว่าการเข้าถึงเทคโนโลยียังจำกัดเนื่องจาก ต้นทุนสูง แต่ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เกษตรอำเภอ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน และ ในอินเทอร์เน็ต ช่วยเกษตรกรปรับตัวได้ในด้านการจัดการสวน การลดต้นทุน และการ พัฒนาคุณภาพผลผลิต ข้อเสนอแนะจากเกษตรกรมุ่งเน้นการพัฒนาการทำสวนปาล์ม น้ำมันให้มีความยั่งยืน โดยเริ่มจากการเลือกพื้นที่ปลูกที่เหมาะสม เช่น การปลูกในพื้นที่ ราบลุ่มซึ่งส่งผลดีต่อปาล์มน้ำมัน รวมถึงการวิเคราะห์ดิน และเลือกพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่มี คุณภาพ นอกจากนี้ เกษตรกรควรศึกษา และพัฒนาความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการ บริหารจัดการสวนและการใช้ปุ๋ยที่เหมาะสม เช่น การผสมปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์เพื่อ ปรับปรุงดิน และลดต้นทุน อีกทั้ง การรวมกลุ่มเกษตรกร เช่น กลุ่มปาล์มแปลงใหญ่ วิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์การเกษตร จะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองกับโรงงาน และช่วยให้ เข้าถึงการสนับสนุนจากรัฐได้ง่ายขึ้น รวมถึงลดการพึ่งพาลานเทซึ่งมักกำหนดราคาที่ไม่ เป็นธรรม สรุปได้ว่า เกษตรกรในพื้นที่ตำบลปากแพรกเผชิญปัญหาหลากหลายมิติ ทั้ง ด้านราคา ต้นทุน สภาพอากาศ และการเข้าถึงเทคโนโลยี ซึ่งการบริหารจัดการสวนอย่าง เป็นระบบ ความรู้ด้านวิชาการ และการสนับสนุนจากรัฐเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้ เกษตรกรสามารถปรับตัวและพัฒนาการทำสวนปาล์มน้ำมันให้ยั่งยืนในระยะยาว

สรุปได้ว่า เกษตรกรในพื้นที่นี้เผชิญปัญหาหลากหลายมิติ ตั้งแต่ความไม่แน่นอน ของราคาผลผลิต ความสูงของต้นทุนการผลิต ความท้าทายด้านสภาพอากาศ และภัย คุกคามจากศัตรูพืช ซึ่งล้วนต้องการการสนับสนุนเชิงรุกจากรัฐ ทั้งในด้านการ กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการจริงของเกษตรกร การสนับสนุนปัจจัยการ

ผลิตในราคาข่อมเยา การส่งเสริมการตลาดที่เป็นธรรมชาติ และการเพิ่มการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย ถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้เกษตรกรสามารถปรับตัวและพัฒนาการทำสวนปาล์มน้ำมันให้ยั่งยืนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากร

- รัฐควรจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำที่เหมาะสม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีปัญหาน้ำไม่เพียงพอหรือขาดแคลน
- สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการจัดการสวน เช่น ระบบน้ำหยดอัจฉริยะ (Smart Irrigation)
- พัฒนาระบบการรวบรวมและกระจายทรัพยากร เช่น ปุ๋ยหรือสารเคมีที่จำเป็น เพื่อให้ต้นทุนลดลง

2. การพัฒนาความรู้และทักษะของเกษตรกร

- จัดอบรมให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง และทำงานเชิงรุกเกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิตและการดูแลปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน และติดตามผลอย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดการต้นทุน และการคำนวณกำไรในเชิงธุรกิจ
- สนับสนุนการเรียนรู้ผ่านโครงการ "เกษตรกรต้นแบบ" เพื่อให้เกษตรกรรายอื่นได้ศึกษาจากผู้ประสบความสำเร็จ และเป็นแรงบันดาลใจให้กับเกษตรกร

3. การส่งเสริมด้านตลาดและปัจจัยการผลิต

- จัดตั้งศูนย์กลางรวบรวมผลผลิตในตำบลเพื่อสร้างความได้เปรียบในการต่อรองราคากับโรงงาน

- ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบเกษตรอินทรีย์หรือมาตรฐาน RSPO (Roundtable on Sustainable Palm Oil) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต ให้มากขึ้น

- ภาครัฐต้องมีการควบคุมกลไกการตลาด ทั้งในเรื่องราคา และต้นทุนการผลิต เพื่อให้มีราคาที่สอดคล้องกัน และเป็นธรรมกับเกษตรกร เนื่องจากการกำหนดราคาผลผลิตที่ไม่สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตยังคงเป็นปัญหาหลักที่ทำให้การสนับสนุนจากรัฐไม่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกรได้อย่างเต็มที่

- ควรมีการส่งเสริมนวัตกรรม และการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมันให้กับเกษตรกร เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต และสร้างรายได้

- ภาครัฐควรมีการกำหนดราคากลางของประเทศ มิให้โรงงานหรือลานเท กำหนดราคาเอง เพราะจะทำให้ขาดเสถียรภาพในการบริหารจัดการ และไม่มีโปร่งใส และไม่ เป็นธรรมกับเกษตรกร ในแต่ละจังหวัด

4. การสนับสนุนด้านนโยบายและการช่วยเหลือจากรัฐ

- สนับสนุนเงินช่วยเหลือหรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่เกษตรกรที่ประสบปัญหาขาดต้นทุนการผลิต

- จัดตั้งกองทุนปาล์มน้ำมัน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

- ผลักดันนโยบายที่สร้างเสถียรภาพของราคาน้ำมันปาล์มในประเทศ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เช่น นโยบายประกันราคา ขั้นต่ำ 8 บาท จะช่วยให้เกษตรกรมีต้นทุนในการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันได้อย่างยั่งยืน และส่งผลดีต่อเศรษฐกิจในประเทศ

5. การส่งเสริมความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการใช้วัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมัน เช่น เส้นใยหรือเปลือกปาล์ม มาผลิตพลังงานชีวมวล

- ให้ความรู้เกี่ยวกับการลดการใช้สารเคมีและการหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์

- มีการกำหนดพื้นที่ปลูกให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อป่าไม้และสิ่งแวดล้อม

6. การสร้างความร่วมมือในชุมชน

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร เช่น กลุ่มปาล์มแปลงใหญ่หรือวิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มพลังในการต่อรองในด้านปัจจัยการผลิตและกลไกการตลาดและสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน

- ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างอำเภอหรือระหว่างจังหวัด

- ผลักดันให้เกิดการประชุมหารือร่วมระหว่างเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมในรูปแบบที่เปิดกว้าง

7. การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- สนับสนุนการนำระบบวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) มาช่วยในการวางแผนการผลิตและการเก็บเกี่ยว

- พัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อเชื่อมต่อเกษตรกรกับตลาดและผู้ให้บริการด้านต่างๆ ในการวางแผนการผลิต และส่งเสริมเกษตรกร

- จัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและต้นทุนต่ำ เช่น โดรนพ่นยา หรือระบบโซล่าเซลล์ สำหรับการลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน

8. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- แนะนำการบริหารจัดการที่เน้นการพึ่งพาตนเอง เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง หรือการปลูกพืชเสริมเพื่อเพิ่มรายได้

- สนับสนุนแนวคิดการผลิตที่เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มความมั่นคงในอาชีพ

บรรณานุกรม

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า. (2567). RSPO มาตรฐานป่ามยั่งยืน
ทางเลือกเพื่อเพิ่มมูลค่า และทางรอดสู่ความยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร.
กระทรวงพาณิชย์. ค้นเมื่อ 2 กันยายน 2567

จาก <https://tps0.go.th/news/2407-0000000003>

สำนักงานเกษตรอำเภอคอนสาร. (2567). รายงานสถานการณ์การเพาะปลูกปาล์ม
น้ำมันในอำเภอคอนสาร. สุราษฎร์ธานี. ค้นเมื่อ 28 กันยายน 2567

จาก <http://donsak.suratthani.doae.go.th>

จิรวรรณ จันทร์คง. (2561). ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผลผลิต
ปาล์มน้ำมันและการปรับตัวของเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

วันศิริ สุขวิวัฒน์. (2563). ทฤษฎีการผลิต. ค้นเมื่อ 26 กันยายน 2567

จาก <https://sites.google.com/view/zxqwsasa>

พระครูปลัดประวิทย์ วรรณโม และคณะ. (2564). การกำหนดนโยบายสาธารณะของ
รัฐบาลไทย. วารสารมหาจุฬานาครธรรม์, หน้า32 วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรี
ศรีสุวรรณภูมิ, วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี : 3027-8597

วีระยุทธ พรพจน์ชนมาศ. (2567). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์นโยบาย
สาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรรณานุกรมต่อ

รัฐศิริรินทร์ ว่างานนท์. (2567). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์นโยบาย

สาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, (2560) หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร

(บทที่ 2). ค้นเมื่อ 22 กันยายน 2567 จาก <https://www.cmu.ac.th/>

เมษิณี กนกhemพันธ์ (2547) การพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถในการปรับตัวของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

สุรกิตติ ศรีกุล. (2547). เอกสารวิชาการปาล์มน้ำมัน. (ม.ป.ท.) กรมวิชาการเกษตร,

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7, ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี.

สุราษฎร์ธานี. ค้นเมื่อ 21 กันยายน 2567 จาก <https://agkb.lib.ku.ac.th/doi/>